

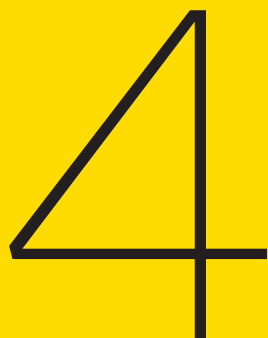
60. Pula

Festival igranog filma

FILM POD ZVIJEZDAMA
www.pulafilmfestival.hr

Utorak, 23. srpnja 2013.

Festivalske
novine

Gužva u Areni

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Poslovna tajnica
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac,
Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt,
Tomislav Fiket, Dado Valentić

Glazbeni program
Sanela Omanović

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija
Iva Cikojević, Janko Heidl, Goran Ribarić,
Lucija Mulalić, Alen Bećirović

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović, Slaven Radolović,
Manuel Angelini, Matija Šćulac

Lektura
Jelena Đukić Mader

Grafički urednik
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Glasnogovornik Festivala
Hrvoje Pukšec

Odnosi s javnošću
Ana Šimunović

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim
novinama dostupan je i na web adresi
www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Ušpon na Kaštel 2
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

I ove godine...

3D POD ZVJEZDANIM NEBOM PULE

U utorak navečer Arena će ponovo biti u znaku 3D filmova. Nakon svečanog otvaranja, koje je završilo 3D *mappingom* na zidinama Arene, u srijedu će posjetitelji moći pogledati čak dva filma snimljena u 3D tehnici. Kao i prošle, i ove godine ponovo imamo hrvatski 3D film. Riječ je o filmu *Simon Čudotvorac* redatelja Petra Oreškovića, čija je premijera zakazana za 21,30 sati,

a nakon njega uslijedit će u 23,15 film iz Popularnog programa Festivala – *Čovjek od čelika* redatelja Zacka Snydera.

I ove je godine Blitz-CineStar u suradnji sa svojim partnerom RealD 3D-om ponovno omogućio festivalskoj publici uživanje u 3D filmskim projekcijama pod zvjezdanim nebom.

Vidimo se u 3D Areni!

DA SE NE ZABORAVI

Nakon svake projekcije filma Kad svane dan oko pola gledatelja plače, ima suzu u oku. Svjetska je premijera bila na festivalu u Torontu, u selekciji Masters, dakle, među dvanaest najboljih svjetskih filmova, i to je stvarno bilo lijepo

razgovarao Janko Heidl

Što Vas je potaklo na snimanje filma s temom koncentracijskog logora Semlin u Beogradu?

Film je djelomično nadahnut životnom pričom Filipa Davida, s kojim surađujem već četrdeset godina. Godine 1941., kad mu je bilo godinu dana, njegovi su roditelji naslutili da ide prema zlu pa su ga, kao židovsko dijete, sklonili u malo srpsko selo. Promijenili su mu ime i tako je preživio holokaust. Roditelji su otišli u partizane i spasili se, ali je sva ostala Filipova rodbina nastradala u logoru Semlin na beogradskom Starom Sajmištu, koji je stvarno postojao. Drugi je razlog koji me ponukao na snimanje filma taj što taj logor danas stoji kao ruglo u središtu Beograda. Označen je tek jednom malom pločom koja ga identificira i to je vjerojatno jedino mjesto holokausta

u Europi koje nije dostojno obilježeno. Ne znam zašto. Tako je bilo i u Titovo vrijeme, i u Miloševićevo – jer tada nije bilo vremena za obilježavanje žrtava iz Drugoga svjetskog rata – i u ovo sada. Jednostavno sam želio skrenuti pažnju na to da Beograd nije obilježio mjesto u kojem je stradalo šest i pol tisuća Židova. Kasnije je to isto mjesto postalo prihvatni logor kroz koji je u bivšoj Jugoslaviji prošlo dvadeset tisuća ljudi, a oko deset tisuća tu ih je stradalo od gladi i raznih bolesti. To su, eto, razlozi i povodi da čovjek napravi film.

Velik dio filma počiva na izražajnosti Mustafe Nadarevića.

Da Mustafa Nadarević nije pristao igrati glavnu ulogu, možda ne bih ni snimio *Kad svane dan*. U zamišljanju tog filma zamislio sam si da Mišu Brankova, odnosno Mišu Vajsa, glumi ili Mustafa ili nitko. Jako se vežem uz glumce jer mislim da oni prenose emociju na gledatelja, naravno, u suradnji s redateljem i svima drugima koji rade film. No gledatelja na tu vrstu emocija ne možete pokrenuti ni kakvim formalnim igrarijama. Emocija se, nažalost, dosta izgubila iz svjetskog filma. Sve je postalo podređeno nasilju i ritmu, a teme se ponavljaju. Ovaj film ide kontra te glavne struje. Nadam se da ima nježnost, plemenitost, humanost.

Film je miran i poprilično jednostavno priča priču.

Trudio sam se da budem jednostavan jer sam želio genialnom glavnom glumcu otvoriti sav prostor. Zbog toga sam snimao u dugim kadrovima, što je vrlo riskantno jer kasnije u montaži nema pomoći ako film izgubi željeni ritam. To je, vjerujte mi, najteže, ali odlučio sam se za duge kadrove, pa što bude.

***Kad svane dan* relativno je dobro prihvaćen u svijetu.**

Nakon svake projekcije oko pola gledatelja plače, ima suzu u oku. Svjetska je premijera bila na festivalu u Torontu, u selekciji Masters, dakle, među dvanaest najboljih svjetskih filmova, i to je stvarno bilo lijepo. Prikazan je na dvadesetak festivala i osvojio je nekoliko glavnih nagrada. Igrat će u Francuskoj, Švedskoj, Italiji i Španjolskoj. Yad Vashem u Jeruzalemu, najveći memorijalni centar posvećen holokaustu, uzeo ga je u svoj izbor od tisuću svjetskih igranih filmova. To mi je baš drago, jer će ondje trajati godinama.

Glazbu je skladao Vlatko Stefanovski.

To je bila krasna suradnja, jer Vlatko radi sa srcem i dušom. Zanimljivo je da on uopće ne zna čitati note. Također je malo lijen i neorganiziran, suprotnost Goranu Bregoviću, ali glazba mu je stvarno odlična. Ako nekoga zanima, glazbu iz filma može u dobrom izdanju poslušati na YouTubeu, kamo sam je stavio prije nekoliko tjedana.

Gledatelji o filmu *Svećenikova djeca*

Slavko Magdić

Sve u filmu *Svećenikova djeca* veoma mi se dopalo. Scenarij je vrlo originalan, gluma odlična, humor je svjež i nije pretjeran. Završetak filma bio mi je malo neočekivan, ali ovo je svakako film koji me se dojmio i koji ću zapamtiti.

Radmila Bikić-Magdić

Film mi se jako svidio. Konačno se hrvatska kinematografija od zadnjih godina otvara prema humoru, tako da je ovaj film zaista osvježenje, jer nema-
mo jako puno filmova s kojima se možemo pohvaliti da su zaista zabavni.

Marijana Ilić

Film je bio jako duhovit i mislim da je kvalitetno snimljen. Brešan i inače ima kvalitetne filmove, a budući da poznajem njegov rad, cijeni-
m njegovu kvalitetu. Film mi je bio zanimljiv, posebno kraj, koji nosi dublju poruku koja pokazuje da film nije napravljen samo da bude smiješan.

Snježana Ilić

Film bi od mene dobio ocjenu 4 jer mi nije bio jedan od najboljih koji sam gledala, ali je svakako jako, jako dobar. Za taj tip filmova i za to što se u njemu prikazuje sve mi je odlično. Dobro od-
gumljeno, humoristično, a kada sam ga gledala, imala sam osjećaj da me netko kroz film cijelo vrijeme nasmijava.

Mirna Ljuština

Film sam sada gledala drugi put, tako da ću se vratiti na prvi put kad sam ga vidjela. Budući da su mi ga svi hvalili kao veliku komediju, to sam i očekivala. Film je dobar, kvalitetan i zadovoljna sam njime, ali u principu, iako ima smiješnih dijelova, to je vrlo ozbiljan film s ozbiljnom temom i velik crnjak.

anketirala Lucija Mulalić

Ocjena publike za film *Svećenikova djeca*: 4,66
Vis-a-Vis: 3,72

Trenutni poredak
1. *Svećenikova djeca*: 4,66
2. *Majstori*: 4,04
3. *Vis-a-Vis*: 3,72

Gledatelji o filmu *Vis-a-Vis*

Ivan Dundović

Film je nešto totalno drugačije od onoga na što smo navikli gledati. Ulazi u dublju psihološku analizu ljudi. Svida mi se što je istaknuo koliko ljudi malo razmišljaju o međuljudskim odno-
sima i koliko malo vremena odvajaju za sebe, a to je zapravo potrebno. Kada to shvatimo, onda možemo mijenjati život i odnose na bolje, što je ono što nam film poručuje.

Bojan Bašić

Zadovoljan sam videnim. Došao sam pogledati film bez ikakvih posebnih očekivanja, tako da sam zadovoljan i temom i videnom glumom.

Emrah Tahirović

Film mi je bio sas-
vim OK. Inače nisam ljubitelj takvih filmova i očekivao sam više akcije u filmu, a u početku sam mislio da je priča samo neki uvod u nešto napetije. Međutim, na kraju filma ideja i poruka su mi se svidjele, tako da sam zadovoljan od-
gledanim i dobro sam potrošio vrijeme.

Matija Maljić

Film mi je bio zanimljiv, drugačiji od ostalih hrvatskih filmova koje sam gledao. Ipak, mislim da nije za širu publiku, već za ljude koji se bave filmom i zanima ih gluma, koji se bolje razumiju u to i traže neku višu umjet-
nost u tome. Sigurno je da nije nastao samo da zabavi publiku.

Sara Lipski

Film mi se svidio, i svakako nije kao i ostali filmovi. Iako mi je malo čudan, svidio mi se na kraju, ali na početku filma nisam bila sigurna o čemu će se raditi i koja će biti njegova poanta. Nisam fan Janka Popovića Volarića, ali mislim da su svi glumci dobro odradili posao.

anketirala
Lucija Mulalić

KOKO U PULI

Za razliku od većine svojih kolega, ne volim pisati scenarije, pa sam uglavnom realizator tuđih koncepata, bilo na filmu, bilo na televiziji, što mi posve odgovara

razgovarao Janko Heidl

Serijal filmova o Koku kao producerski pothvat ili projekt poprilično je neobičan za hrvatsku kinematografiju. Kako Vam odgovara biti, nazovimo to tako, najamni redatelj u kinematografiji u kojoj prevladava ideja da su filmovi ponajviše izrazi pojedinih autora?

Po nekoj staroj podjeli, u kojoj se redatelji dijele na autore i pouzdane zanatlije, ja pripadam u ove potonje – režiram što god treba. Za razliku od većine svojih kolega, ne volim pisati scenarije, pa sam uglavnom realizator tuđih koncepata, bilo na filmu, bilo na televiziji, što mi posve odgovara. U slučaju poput ovoga, većina toga ovisi o tome kako je uspio prethodni film. Budući da je prvijencom serijala, filmom *Koko i duhovi* u režiji Daniela Kušana, letvica postavljena vrlo visoko, dosta sam strepio hoću li uspjeti ispuniti tu zadaću. A redatelji se u serijalu izmjenjuju iz filma u film kako ne bi bilo stanke – dok sam se ja bavio *Zagonetnim dječakom*, Daniel se već pripremao za sljedeći film, *Ljubav ili smrt*, koji bi trebao biti realiziran nagodinu.

Jeste li imali nekog upliva na to da jedna nogometna ekipa na podugačkoj utakmici u *Zagonetnom dječaku* bude u žutim dresovima, poput momčadi za koju navijaju junaci vašeg prvijenca *Ajmo, žuti!*?

Ne. Žutu boju izabrala je kostimografkinja Emina Kušan jer je odgovarala i našem direktoru fotografije Mariu Sabliču. Nema podteksta.

Osim što je smješten u prošlost, osamdesete godine prošloga stoljeća, film i režijski donekle priziva klasičniji pristup onog vremena u kojem su se u nas redovitije snimali filmovi za djecu.

Sami romani u osnovi su užasno staromodni, a to se uglavnom zaboravlja, jer svi smo ih čitali kao mali i imali osjećaj da se događaju u *naše vrijeme*. A napisani su puno ranije, pedesetih godina. U njima su odjeci Drugoga svjetskog rata i slično. Spominje se, primjerice, siročad s Kozare, što je današnjoj djeci koja gledaju film posve neprepoznatljivo i nerazumljivo. Stoga je Daniel Kušan pametno odlučio radnju premjestiti bliže sadašnjosti, ali opet dovoljno daleko da bude prošlost, tako da smo i u režijskom smislu namjerno do neke mjere pratili taj retro-stil. Pisac Ivan Kušan čitatelja uspijeva zavesti svojim spisateljskim stilom, no kad se on makne na stranu, ostanu priče pune naivnosti i rupa, a spisateljski stil ne može se prevesti na film. Uz to, riječ je o književnim klasicima, a poznata je izreka da je na film lakše prenijeti manje poznat ili loš roman nego neki poznat ili dobar. Dakle, jako smo se trudili

pronaći ravnotežu između vjernosti književnom predlošku i unošenja promjena koje su bile nužne u pogledu logike i uvjerljivosti. Djeca su film dobro prihvatila i to je najvažnije, a prigovori, ako ih ima, uglavnom stižu od odraslih.

Kako je bilo raditi s djecom?

Oni su se odlično zabavljali, mi iza kamere malo manje. Film je zapravo bio silno zahtjevan – djeca su bila krasna, puna volje i davala su sve od sebe, no jednostavno nemaju iskustvo profesionalnog glumca i s njima ipak sve uvijek traje nezanemarivo dulje. Sve smo napravili kako valja, ali za mene je to u pogledu vremenske stiske svaki dan bila borba na život i smrt.

Kakav je osjećaj doći na Pulski festival s filmom koji je već bio u distribuciji i koji je postigao uspjeh?

Čudan. Osjećam se pomalo kao ispuhani balon. Sve reakcije na film dosad smo već čuli i osjećaj je posve drukčiji nego kad dolazite s filmom koji se ovdje prikazuje premijerno. No ovo ipak jest premijerno prikazivanje *Zagonetnog dječaka* u gradu Puli, u čijim kinima još nije igrao.

NOVE PUSTOLOVINE

razgovarala Iva Cikojević

Odazivaš li se već na ime Koko?

Antonio: Ne odazivam se uvijek, ali reagiram, jer se događa da mi se ljudi obraćaju tim imenom. Čak me i moji prijatelji, kad me na primjer zovu da idemo van, namjerno zezaju i kažu mi Koko umjesto mog imena. To mi smeta.

Kako se nositi sa slavom? Imate li puno obožavatelja?

Antonio: Znam da to ide uz ovaj posao, no nekad je baš previše. Kad me netko prepozna ili pita nešto za film, to je u redu, ali često me traže, primjerice preko Facebooka, moj broj telefona ljudi i cure koje ne poznajem, i onda kada im ne odgovorim, obraćaju se mojim prijateljima i njih traže, jednostavno ne odustaju. *(smijeh)*

Karlo: Da, stalno imam puno poruka na Facebooku. U početku sam odgovarao jer sam želio biti pristojan, i da drugi ne kažu da sam se umislio, ali sad nemam vremena za to. *(smijeh)*

Prvim si filmom uspješno probio led, no na ovom te dočekao rad s novim redateljem...

Antonio: S njim mi je bilo stvarno super raditi. Najviše mi se sviđjelo što se nikad nije ljutio ili bio nervozan, jer ponekad smo zbog nas ponavljali neku, čak i težu scenu, valjda 30 puta, ili smo se previše smijali. Također, bilo mi je super što sam mogao sjediti u snimateljevoj stolici kraj redatelja, dok nisam imao svoju scenu, i ponekad me pitao i za moje mišljenje. Biti iza kamere bio mi je poseban doživljaj.

Koko je odrastao. Da možeš, koje bi njegove osobine promijenio?

Antonio: Da, u prvom je dijelu bio više sramežljiv, a sad se više pravi važan, želi biti glavni. Upravo bih to promijenio jer je zbog toga često tvrdoglav i želi po svom, a ja bih da je popustljiviji i

tolerantniji. Baš zato jedva čekam treći dio, jer onda Koko preuzima stvar u svoje ruke i stvarno je OK.

Jeste li imali tremu prije projekcije u Areni?

Vanja: Da, toliko sam bila uzbuđena da deset dana nisam spavala. Kada sam zamislila Arenu, činilo mi se da ću se, kad dodemo onamo, onesvijestiti od uzbuđenja. *(smijeh)*

Toma: Bio sam puno uzbuđeniji nego pred zagrebačku premijeru. To je ipak pulska Arena! Nisam mogao ni zamisliti da će toliko ljudi odjednom gledati naš film.

Mirko, zagonetni dječak, drukčija je uloga od ostalih, s malo govora i mnogo ekspresija licem koje dočaravaju tmurna raspoloženja. Jesi li imao neki specijalni trening prije snimanja?

Toma: Da, to mi je na početku bilo najteže. Jer, na audiciji smo imali različite glumačke zadatke koji su uglavnom bilo zabavni. A uloga Zagonetnog dječaka obilježena je tom depresijom i bez govora, u što se nije bilo lako uživjeti. Na probama sam puno vježbao i redatelj mi je točno pokazivao kako i što trebam napraviti, što je bilo od velike pomoći kasnije.

Kako ste si prvi put u kinu izgledali na platnu?

Vanja: To mi je bilo jako čudno. Na početku se ne možeš naviknuti da si to

stvarno ti, ali kasnije je ipak drukčije. Žao mi je na primjer što redatelj nije izabrao neke scene gdje sam ja sama sebi bila bolja, ali on sigurno najbolje zna.

Karlo: Ja sam sebi najstroži kritičar. Dok me svi moji, i prijatelji i obitelj, hvale, ja uvijek sebi gledam gdje sam i što mogao bolje, ali sam zadovoljan.

Toma: Vidjeti sebe na ekranu baš je jeziv osjećaj. Ne znam kako bih to opisao.

Hoćete li se u budućnosti baviti glumom?

Antonio: Mislim da hoću. To me baš veseli, ali ne znam za kasnije jer se aktivno bavim i sportom. Sad sam se upisao u sportsku gimnaziju, pa ne znam koja će ljubav kasnije prevladati.

Karlo: To bih jako želio. Već sada znam da ću pokušati ići na glumu na Akademiji.

Vanja: Najprije mi je bilo ne, ali kako prolazi vrijeme, sve više shvaćam pozitivne strane i doživljam da u ovom filmu glumim, pa ću vidjeti za budućnost.

Toma: Iz hobija da, ali profesionalno kao zanimanje ne. Ne zato što me to ne privlači, jer mi se uistinu jako sviđa, nego jednostavno postoje stvari koje me privlače više.

SCENE IZ ŽIVOTA

Oduševljen sam što se moj film prikazuje na festivalu koji ima takvu povijest, pogotovo zato što se prikazuje u Areni i zato što je generacija glumaca koja igra u njemu dio te povijesti

razgovarao Janko Heidl

Odakle interes mladog čovjeka poput Vas da snimi film o problemima i životu ljudi treće dobi?

Dok sam studirao na filmskoj akademiji u Ljubljani, stanovao sam pored staračkog doma. Vidio sam vrlo zanimljive scene, zanimljive priče, i o svemu tome vrlo često razmišljao. Eto, iz toga su se razvili neki moji studentski filmovi, a kasnije sam zaključio da postoje još mnoge priče te generacije i o toj generaciji koje bih rado snimio, pa sam odlučio napisati i dugometražni film. Scenarij sam onda poslao producentu Diegu Zancu, koji je bio oduševljen i rekao da se želi prihvatiti tog posla. Mislim da bi bilo dosadno da mladi ljudi snimaju samo filmove o mladima. Snimat ću filmove o mladima kad ostarim.

Jeste li tijekom pisanja scenarija pornije istražili kako se odvija život u staračkim domovima?

Imao sam neke vlastite ideje i scene s kojima sam započeo, a scenarij sam uglavnom pisao u Kavani Union u Ljubljani, koja je svojevrsno sastajalište umirovljeničke generacije. Pišući, slušao sam razgovore za susjednim stolovima i zapravo sam mnogo toga, od samih dijaloga do situacija koje su opisivali, zabilježio izravno na papir i kasnije ih iskoristio. Za vrijeme snimanja neki su ljudi koji rade u staračkim domovima rekli da je ova ili ona scena baš točno ista kakvu oni vidaju u stvarnosti. Naravno, kad sam je i uzeo iz stvarnosti.

Snimali ste u pravom staračkom domu.

Da. I nismo zatvarali dom, odnosno set, za vrijeme snimanja. Postavili smo pravilo da nećemo prekidati snimanje ako neki stanovnik doma slučajno uđe u kadar, nego ćemo ga ostaviti da bude u kadru. Uz takav pristup vrlo smo se brzo na poseban način izmiješali sa štićenicima doma. Zapravo smo postali dio doma. Jako su nas dobro prihvatili i to je za njih postao izniman događaj. A kad smo na kraju odlazili, neki su od njih doista plakali. Na ljubljansku premijeru filma došli su svi iz doma koji su mogli i to je bilo sjajno. Dodao bih još da sam vrlo sretan što je u filmu glumio Polde Bibič, kojem je to bila zadnja filmska uloga.

Kakva je situacija u slovenskoj kinematografiji?

Snimiti film uvijek je teško, no čini mi se da dolazi neki zaokret nabolje. Kao svjetlo na kraju tunela čini nam se primjer Hrvatske, koja je unatrag nekoliko godina napravila mnogo

toga u organiziranju sustava, a i filmovi su sve bolji. Mislim da će tako nešto doći i do nas. I inače mislim da su Hrvatska i Slovenija zemlje koje bi na planu kulture morale biti partnerski povezane jer imaju mnogo toga zajedničkoga. Pogotovo sad kad je i Hrvatska ušla u Europsku uniju.

Pripremate li novi film?

Ne bih još pričao o čemu se radi, ali jutros sam napisao novih pet stranica scenarija. Pisanje scenarija jako mi dobro ide na moru. Najradije pišem na Krku. A Pula je blizu Krka.

Jeste li već bili na Pulskom festivalu?

U Puli sam prvi put na festivalu i atmosfera je uistinu posebna. Oduševljen sam što se moj film prikazuje ovdje, na festivalu koji ima takvu povijest, pogotovo zato što se prikazuje u Areni, a k tome i zato što je generacija glumaca koja igra u njemu dio te povijesti. Doslovno sam se naježio od uzbuđenja.

TEŽNJA ATMOSFERIČNOSTI

Film je izazvao mnoge rasprave, poput one zašto ima toliko otvoren kraj, no mene ispunjava osjećaj da mu se gledatelji ponovno vraćaju, i to s novim dojmovima i interpretacijama

razgovarala Iva Cikojević

Vaše filmove *Izlet* i *Nahrani me riječima* povezuje malen broj likova i komorna atmosfera. Je li to Vaš izbor ili problem financija?

Ne, to nema veze s financijama, nego s mojim afinitetima. Jednostavno sam napisao priču o obitelji koja je mala, pa je tako i nastao film s malo likova. Jedino što povezuje ta dva filma motiv je putovanja. Komorna atmosfera okvir je u kojem najbolje do izražaja dolaze psihološka stanja likova i njihovih odnosa. Kod pisanja scenarija puno sam truda i vremena posvetio tome, pa su svi glumci znali i povijest svog lika, odnosno što je bilo s njim prije, a tog dijela na kraju uopće nema u filmu. Financijski to nije *low budget* film, već sudjeluje više financijera i država (Italija, Hrvatska). Snimali smo i u Trstu po mojoj želji jer je to moj rodni grad, gdje nas je i regija novčano pomogla.

Uloge oca i otudenog sina povjerali ste Borisu i Sebastianu Cavazzi, ocu i sinu i u stvarnom životu. Namjerno ili slučajno?

To je bilo namjerno. Dok se scenarij još stvarao u mojoj glavi, te sam uloge pisao za njih. Isto tako, pojedini vrlo emocionalni trenuci među njima tijekom filma ne bi nikad mogli biti nabijeni tolikom toplinom da to nisu u stvarnom životu jer su nadahnuće crpili iz vlastita odnosa, a glumački je to vrlo teško iskreati. S druge strane, slučajno je što imamo i par majke i kćeri iz stvarnog života – Maša Derganc i Iza Veselko – gdje sam mamu izabrao za ulogu, no Iza je bila najbolja na audiciji.

Svi Vaši glumci redom su karizmatične osobe koje kamera obožava. Čini se da imate oko za takva lica?

Možda je to tako, ali tome je pridonijelo i opće stanje u Sloveniji, koje se u posljednjih pet godina stubokom promijenilo. Prije su glumci kod nas bili loši, no sada je scena puno življa, puno se više snima, pa i ja, kad radim *castinge*, imam više toga na raspolaganju. Primjerice, Jure Henigman nevjerojatno je dobar glumac, ima sjajnu moć transformacije. Bojao sam se uzeti ga za ulogu jer je u *Izletu* vrlo jak, neprikosnoven, a ovdje je riječ o znatno mekšoj osobi, no on je to odradio svjetski. S druge strane, u radu težim toj specifičnoj atmosferičnosti, što se sinergijski spaja s radom kamere, vizuala, boja i kao krajnji rezultat dobiva se da ti glumci tako karizmatično izgledaju i na neki način budu opipljivi gledateljima.

Film je slojevit i odiše višestrukom metaforikom, poput vode kao simbola pročišćenja ili prosjaka kao utjelovljenja Boga, pa Vaš redateljski rukopis nudi različita čitanja. Potvrda je toga vrlo otvoren kraj koji ste ostavili...

To je vrlo zanimljivo jer su upravo zbog toga dosad i vrlo različite reakcije na film, kao i interpretacije pojedinih elemenata. Dok pišem scenarij, pišem kako ja to vidim. Primjerice, za mene je ta voda pročišćenje – izvan grada koji je neprirodan i otuden – koje vodi do prirode, sklada, unutarnje katarze, a prosjak je zapravo otac za kojim sin traga i zato želi da se zbliže. Kako radnja ima tri dramaturške linije, svakom je gledatelju jedna od njih bliža, odnosno razumljiva. Tako priču o majci i kćeri najbolje razumiju žene, a oni koji nemaju djecu ne mogu se pak stopiti s pričom oca i sina. Realisti su skloniji jednoj priči, a oni koji naginju metafizici posvećeni su samo *iščitavanju* tih značenja *ispod površine*. Bili smo na mnogo festivala ove godine, i često su se spontano potaknuli razgovori zašto je kraj toliko otvoren. Naime, većina želi vidjeti kraj, želi više, da je ta obitelj opet zajedno, no meni je kao redatelju važno da si iza posljednje scene gledatelj sam to zamisli. Nekima tu nešto nedostaje, no za mene kao redatelja kraj je na pravom mjestu. Ipak, najviše me veseli što se na drugo gledanje film mnogima više sviđa, pronadu nešto novo. To mi je osobno najvažnije, da se film ne zaboravlja.

60. Pula

Festival igranog filma
Pula Film Festival

FILM POD ZVIJEZDAMA FILM UNDER THE STARS

www.pulafilmfestival.hr

Elvis Jackson - Circolo

Svadbis - Circolo

Zero Strasse - izložba koju treba vidjeti

Nadam se da će još biti karata kad dodem na red

Solarno kino - CGU Rojc Pula

Cinemaniac - MMC Luka

Mali predah uz film na Portarati

Ekipa filma Svećenikova djeca

Ekipa filma Vis-a-Vis

kompas.hr

Live your lifestyle!

besplatni telefon **0800 4320** | **kompas@kompas.hr**

ZG **01/4811 536** | ST **021/323 300** | OS **031/212 077** | ČK **040/313 333** | RI **051/210 760** | KA **047/492 241** | ŠI **022/247 000**

Kompas Zagreb d.d. turistička agencija | www.kompas.hr | ID KOD: HR-AB-01-080158822

Jutarnji**LIST**

Glas Istre

vas prvi glas već 70 godina

www.glasistre.hr

NOVI LIST

• Medea •

Vina iz Istre

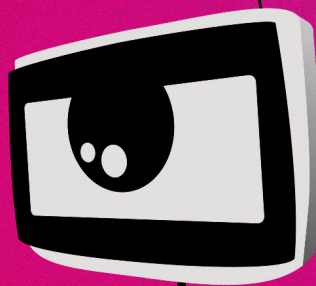
Salveša

Istarska maslinova ulja

MAXtv

**FILMOFEEL
FILMOFEEL**

**NAJBOLJI
PRIJATELJ
FESTIVALA**

DIJELIMO STRAST PREMA FILMU!

Uživajte u filmovima na festivalu, skenirajte QR code i sudjelujte u nagradnom natječaju! Postanite MAXtv FILMOFEEL i osvojite tablet te druge vrijedne nagrade! Gledajte najbolje i ekskluzivne filmske, informativne, sportske i dječje TV kanale samo na MAXtv-u gdje god se nalazili!

Više o MAXtv usluzi na hrvatskitelekom.hr

ŽIVJETI ZAJEDNO

**REALD PONOSNI SPONZOR
FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI**

www.reald.com

S FILMA U KNJIGU

Vinko Brešan i ja dobri smo prijatelji, a ovo nam je već peti film koji radimo zajedno. Ipak, nije lako prenijeti vlastitu dramu na film

razgovarao Goran Ribarić

Kako je tekla Vaša suradnja s redateljem Vinkom Brešanom?

Vinko i ja dobri smo prijatelji, a ovo nam je već peti film koji radimo zajedno. Ipak, nije lako prenijeti vlastitu dramu na film. Shvatili smo u jednom trenutku da moramo jako puno toga mijenjati. Pisanje je imalo nekoliko faza. Recimo, napisali smo scenarij do pola s likovima don Fabijana i trafikanta Petra, a onda smo u pola posla shvatili da nismo pokrili cijelo tržište prodaje kondoma. Oni se također prodaju i u ljekarnama. I tako smo se vratili na početak i krenuli ispočetka dodavati lik Marina. Dugotrajan je to proces.

Sada je izdana i knjiga koja obuhvaća scenarij filma i dramu.

Knjiga je izašla u izdanju Hrvatskog filmskog saveza i u njoj je scenarij filma, kao i originalna drama prema kojoj je nastao i DVD na kojem je cijeli film. Iznimno sam zahvalan producentu Ivanu Maloči što je došao na ideju i organizirao sve oko knjige. Znae, napisao sam mnoge scenarije, no nijedan nemam sačuvan. Kada dugo radite na njima, imate nekoliko verzija, pa potom krenete skladati glazbu za film, onda opet novi scenarij, tekst... Zagubio sam sve scenarije i ovo ukoričeno izdanje za mene znači jako puno.

Scenarij u knjizi formatiran je točno onako kako i izgleda. Nije bilo prilagodbe zbog izdavača, veličine papira i sličnog?

Ne, nikako. Svoje studente učim kako točno formatirati i napisati scenarij, pa kako bi onda izgledalo

da moj scenarij bude loše formatiran? U knjizi je scenarij točno onakav kakav je bio i za vrijeme snimanja. Ljudima može biti jako zanimljivo primijetiti razlike između drame i filma. Prva je velika razlika, recimo, da se drama ne odvija na otoku.

Vaš student dramaturgije Ivan Vidak autor je scenarija za film *Simon Čudotvorac*?

Točno. Taj scenarij bio je njegov diplomski ispit. Meni je osobno najljepše vidjeti svoje studente kad uspiju u svom poslu. Ocjene, sve to skupa, manje je važno. Važno je da se oni snadu i, recimo, snime film, napišu nešto što im netko otkupi. Njihov mi je uspjeh znak da sam i ja u neku ruku uspio s njima. Mladi ljudi dolaze, a mi stariji skoro pa već i odlazimo. Na njima je red.

DANAS NA PROGRAMU

KINO VALLI

KRATKI FILMOVI EU / MANJINSKE KOPRODUKCIJE

16.00 Posljednji autobus / Posledný autobus, Slovačka, 15'

Falsifikator

r. Goran Marković, komedija, Srbija, Hrvatska, BiH, 2012, 90', uloge: Tihomir Stanić, Branka Katić, Dušan Plavšić
Andželko vodi skroman obiteljski život, radi i falsificira školske diplome bez naknade, iz uvjerenja da se radi o gesti dobročinstva...

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

18.30 Visoka modna napetost

r. Filip Šovagović, art komedija, Hrvatska, 2013, 100', uloge: Goran Navojec, Marija Škaričić, Mijo Jurišić
Načelnik mjestašca na zabačenom dalmatinskom otoku učinit će sve kako bi njegovo selo dobilo status grada, no to neće biti lako...

KRATKI FILMOVI EU / MEĐUNARODNI PROGRAM

21.30 Voda / Agua!, Španjolska, 16'

Ludwig II / Ludwig II

r. Marie Noelle, Peter Sehr, biografska povijesna drama, Njemačka, 2012, 142', uloge: Sabin Tambrea, Paula Beer
Nakon smrti oca, tek punoljetni Ludwig dolazi na bavorsko prijestolje, no više od državnčkih poslova zanimaju ga opera i arhitektura...

ARENA

NACIONALNI PROGRAM – GLAVNA SEKCIJA

21.30 Simon Čudotvorac

r. Petar Orešković, crna komedija, Hrvatska, 2013, 90', uloge: Sven Jakir, Dean Krivačić, Jadranka Đokić

Simon traga za ukradenim tijelom majke svoje bivše ljubavi Mine kako bi je oživio, a Mina se suočava s mračnom obiteljskom tajnom...

POPULARNI PROGRAM

23.15 Čovjek od čelika / Man of Steel

r. Zack Snyder, akcijski pustolovni, SAD, 2013, 143', uloge: Henry Cavill, Amy Adams, Michael Shannon
Još kao dječak Clark Kent shvatio je da ima nadljudske sposobnosti i da nije sa Zemlje, a kao mladić želi otkriti odakle je i što mu je misija...

DANAS NA FESTIVALU

Utorak, 23. srpnja 2013.

KINO VALLI

9:00 | *Visoka modna napetost*, press projekcija

11:00 | *Simon Čudotvorac*, press projekcija

CIRCOLO

12:45 | Press konferencije

FEDEORA ocjenjivački sud, ekipa *Simon Čudotvorac*, ekipa *Visoka modna napetost*, razgovor Joel Chapron, programski savjetnik Festivala u Cannesu

KINO VALLI

Kratki filmovi EU / Manjinske koprodukcije

16:00 | *Posljednji autobus*

Falsifikator, projekcija

17:45 | *Falsifikator*, razgovor

Nacionalni program – Glavna sekcija

18:30 | *Visoka modna napetost*, projekcija

20:10 | *Visoka modna napetost*, razgovor

Kratki filmovi EU / Međunarodni program

21:30 | *Voda*

Ludwig II

INK

10:00 | *Goltzius i Pelikanova družina*, 129'

12:30 | *Nahrani me riječima*, 88'

ARENA

21:30 | *Simon Čudotvorac*

23:15 | *Čovjek od čelika*

POP RATNI PROGRAMI

10:00 | Festivalski otok, Giardini

18:30 | *Oskarovac, kroničar pulskog filmskog festivala*, Dušan Vukotić VUD, Kino Valli

21:30 | *10. doFuraj svoj film!*, Portarata

21:30 | Solarno kino, Pazin, Fažana, kratki filmovi ekološke tematike i *Halimin put*, r. A. A. Ostojić

23:30 | koncert Kawasaki 3p, Circolo